

ΔΗΜΟΦΩΣΗ

ΕΤΟΣ 17ο | ΤΕΥΧΟΣ **76** | ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2016

ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Σύλλογος Ποιοτικής & Πολιτιστικής

Αναβάθμισης Δυτικής Αττικής

“Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”

ΕΚΔΟΤΗΣ

Παναγιώτης Δημητρούλης

(Κιν.: 6977.781.753)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΜΕΛΩΝ/ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Κοροπούλης Βασίλης

Κοροβέση Ελένη

Παπαϊωάννου Παναγιώτης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑΣ

Λαϊνάς Παναγιώτης -

Μποχάρτζας Γεώργιος

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Κρυπτογραφημένη Πρόσωποποίηση

Μήδαρι: 210.55.56.293

Πτυχ. Τεχνολόγος Γραφικών Τεχνών

Ταχυδρομική Διεύθυνση

28ης Οκτωβρίου 3, 196 00

Μάνδρα Αττικής

Τηλ.: 210.55.56.507

www.dimofon.gr

e-mail: info@dimofon.gr

Ο “ΔΗΜΟΦΩΝ” ανταλάσσεται με
όλα τα έντυπα πολιτιστικού περιεχομένου.

Τα επώνυμα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις εκείνων
που τα υπογράφουν.

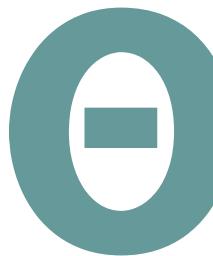
Επιτρέπεται η τμηματική ή ολική αναδημοσίευση
άρθρων, υπό την προϋπόθεση ότι θα αναγράφεται η
πηγή τους.

Η ύλη για το τεύχος “έκλεισε” στις 31/3/2016

ΕΤΟΣ 17^ο
ΤΕΥΧΟΣ 76
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2016

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΕΥΧΩΝ

υμάστε τι ήταν ο “Τιπούκειος” και ποια είναι η ετυμολογία της λέξης; Σας το θυμίζω, συνοπτικά: Ήταν μια βυζαντινή προσπάθεια ευρετηριασμού των νόμων. Ο τίτλος προέρχεται από τις λέξεις “τι” και “πού κείται”, αφού, κάρω στο έργο αυτό, μπορούσε εύκολα ο ενδιαφερόμενος να εντοπίσει πού ακριβώς υπήρχε κάποια συγκεκριμένη πρόβλεψη.

Η ανάγκη να εντοπισθεί “πού κείται” κάπι, ανακύπτει κατά βάση και προεχόντως στα κάθε είδους περιοδικά. Όσο δε περισσότερα είναι τα τεύχη κάποιου περιοδικού, τόσο αυξάνεται η ανάγκη ύπαρξης ενός “τιπούκειου”, δηλαδή ενός ευρετηρίου.

Δυστυχώς δεν πολλοί οι εκδότες που προσφέρουν στους αναγνώστες τους μια τέτοια διευκόλυνση. Έτσι, συχνά αναγκάζονται να το κάνουν, ενδεχομένως καθυστερημένα, κάποιοι μελετητές.

Ευτυχώς [για να... “ευλογήσουμε τα γένια μας” ...] ο Σύλλογος “Δημοφών”, έχοντας διαπιστώσει από καιρό τη σχετική ανάγκη, προχώρησε στην έκδοσην ενός αναλυτικού καταλόγου περιεχομένων και ενός συστηματικού αλφαριθμητικού ευρετηρίου των τευχών (1-71) του ομώνυμου περιοδικού, που καλύπτει την περίοδο της 15ετίας 2000-2014. Έτσι, ο κάθε αναγνώστης ή/και μελετητής, μπορεί να εντοπίζει εύκολα και γρήγορα ό,τι κατά καιρούς έχει γραφτεί στο περιοδικό “Δημοφών”.

Στόχος του Συλλόγου είναι κατά διαστήματα το ευρετήριο αυτό να επικαιροποιείται.

Σύλλογος Ποιοτικής και Πολιτιστικής Αναβάθμισης
Δυτικής Αττικής “Ο ΔΗΜΟΦΩΝ”

Σ.Γ.Λ.

Στέφανος Λουμάκης

Περιοδικό

15 χρόνια
(2000-2014)

Περιεχόμενα & Ευρετήριο
τευχών 1-71 & εκτός αριθμησης

Μάνδρα 2016

ΠΕΡΙ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

H

αγωγή των παιδιών αρχίζει από την ώρα της συλλήψεώς τους. Το έμβρυο ακούει και αισθάνεται από την κοιλιά της μπτέρας του.... Αντιλαμβάνεται τις κινήσεις και τα συναισθήματα της.... Εκείνο που σώζει και φτιάχνει καλά παιδιά είναι η ζωή των γονέων

γονέων μέσα στο σπίτι.... Καλό είναι να βάζουνε κάθε μέρα νέα σειρά, νέα διάθεση, αγάπη και ενθουσιασμό στα παιδιά.... Η αγάπη, η ομοψυχία, η καλή συνεννόηση των γονέων είναι ό,τι πρέπει για τα παιδιά. Μεγάλη ασφάλεια και σιγουριά. Τα φερσίματα των παιδιών έχουν άμεση σχέση με την κατάσταση των γονέων. Όταν τα παιδιά πληγώνονται από την κακή μεταξύ των γονέων τους συμπεριφορά, κάνουν δυνάμεις και διάθεση να προχωρήσουν στην πρόοδο.... Δημιουργείται μια κατάσταση στην ψυχή των παιδιών εξαιτίας των γονέων τους, που αφήνει ίχνη μέσα τους για όλη τους τη ζωή.... Για να απαλλαγούν τα παιδιά από διάφορα εσωτερικά προβλήματα, δεν είναι αρκετές οι συμβουλές, οι εξαναγκασμοί, η λογική και οι απειλές. Μάλλον γίνονται χειρότερα.... Τα παιδιά θέλουν κοντά τους ανθρώπους με πολλή αγάπη, που δεν θα τα φοβερίζουν, ούτε θα περιορίζονται στη διδασκαλία.... Ένα άλλο πάλι που βλάπτει τα παιδιά είναι η υπερπροστασία.... Όταν κάθεσαι συνεχώς από πάνω τους τα παιδιά αντιδρούν, αποκτούν νωθρότητα, μαλθακότητα.... Ένα είδος υπερπροστασίας που αφήνει ανώριμα παιδιά.... αυτό που γίνεται με τους γονείς μπορεί να γίνει και με τους εκπαιδευτικούς.... Θα προσέχετε να επιβάλλεσθε στην τάξη, για να μπορέσετε να επιδράσετε στις ψυχές τους. Δεν φταίνε τα παιδιά που είναι δύσκολα. Αυτό οφείλεται στους μεγάλους.... Θέλει προσοχή όταν ενθαρρύνετε τα παιδιά.... όλο επαινετικά λόγια.... μαθαίνει όμως έτσι και δεν μπορεί να αντιδράσει σωστά και στην πιο μικρή δυσκολία.... Στο παιδί με τους επαίνους δημιουργούμε αυτό το "υπερεγώ" έτσι μεγαλώνοντας το απομακρύνουμε απ' όλες τις αξίες της ζωής.... Δεν νομίζετε ότι αυτά είναι η αιτία που τα παιδιά κάνονται, που οι ανθρώποι ανταρτεύουν;»

Ξεκινώντας από την υπερβολική αγάπη των γονιών μπορούμε να πούμε πως τείνει να κάνει τη ζωή των παιδιών ανάδυνη και εύκολη. Κλείνοντας όμως τα παιδιά σε γυάλια ασφαλείας, μήπως οι ίδιοι οι γονείς ασφαλίζονται από τις γονεϊκές τους φοβίες; Φυσικά ανησυχούν γι' αυτά και είναι φυσιολογικό. Ωστόσο τι γίνεται όταν τα παιδιά ως έφηβοι ή ενήλικες αποδειχθούν ανεύθυνα; Πώς μπορεί ένας ανθρώπος να αναλάβει το μέλλον του και να ωριμάσει, όταν κανείς δεν τον εκπαίδευσε για να ωριμάσει;

Από την άλλη πλευρά βρίσκεται η συστηματική κριτική γονιών και εκπαιδευτικών προς τα παιδιά. Όλοι γνωρίζουμε πως τα παιδιά τα οποία συνεχώς βομβαρδίζονται από συμβουλές, κρίσεις, διορθώσεις, οδηγούνται να γίνονται όλο και πιο αναίσθητα. Έτσι κι αλλιώς τα παιδιά σπάνια προσέχουν τι λέμε, παρατηρούν όμως τι κάνουμε. Γι' αυτό

συνήθως δεν παίρνουν στα σοβαρά τα λόγια μας και εύκολα διακρίνουν την υποκρισία. Πόσοι γονείς έχουν σκεφτεί να βγάλουν το παιδί τους έξω, για μια βόλτα επειδή είναι στενοχωρημένο λόγω κακών βαθμών στο τρίμπον; Πόσοι εκπαιδευτικοί έχουν σκεφτεί να αλλάξουν το σύνθησης εξετασεοκεντρικό – βαρετό μάθημα για τα παιδιά με ένα μάθημα ενδιαφέρον που όμως απαιτεί θυσία χρόνου και προετοιμασία και όχι επανάπτωση στα δεδομένα;

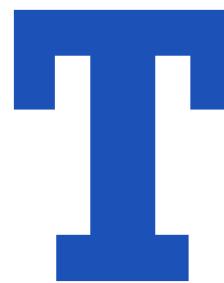
Ο Ερνέστο Σάμπατολέει πως οι ορθολογιστές του δεκάτου ενάτου αιώνα θεωρούσαν πως ο πολιτισμός, η μόρφωση, οι επιστήμες θα φέρουν στον κόσμο το φως. Θαμπωθήκαμε από το πολύ φως! Όλα αυτά αναπτύχθηκαν, ο άνθρωπος όμως;

Για να γράψω δυο αράδες – ίσως και βαρετές – έψαξα και ξαναέψαξα σε διάφορες πηγές: παιδαγωγικά βιβλία, βιβλία ψυχολογίας, διαδίκτυο. Τελικά δεν κατάφερα να "εμπνευστώ" από κανέναν ειδικό, καθώς αυτό που περισσότερο έχει αγγίξει την καρδιά μου είναι τα λόγια με τα οποία ζεκίνησα το άρθρο... Λόγια ενός ανθρώπου, ο οποίος ήταν το τέταρτο παιδί πολυμελούς οικογένειας... παιδί το οποίο παρακολούθησε μόνο την πρώτη τάξη του δημοτικού και φύλαγε πρόβατα στο βουνό... παιδί το οποίο πήγε στην Χαλκίδα να δουλέψει στα επάρχια του λόγω μεγάλης φτώχειας... ενός αγίου που για 33 χρόνια ασκούσε πνευματικό έργο στην Πολυκλινική Αθηνών ανακουφίζοντας τον πόνο στο σώμα και στις ψυχές των ανθρώπων, του Αγίου Γέροντος Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου. Νομίζω πως τα λόγια αυτά κρύβουν τόσο μεγάλη σοφία και συμπυκνώνουν, έτσι, τόσο απλά, βασικές αρχές παιδαγωγικής και ψυχολογίας, γραμμένες από αξιολογότατους παιδαγωγούς και παιδοψυχολόγους.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω μια μικρή ιστορία. Όταν ήμουν μικρή, επειδή οι γονείς μου διούλευαν με έπαιρνε η γιαγιά μου από το σχολείο και καθόμασταν μαζί μέχρι να επιστρέψουν οι γονείς μου. Η εικόνα που έχω από τότε, είναι πως την ώρα που εγώ διάβαζα τα μαθήματα του σχολείου, η γιαγιά μου αντί να κάνει δουλειές ή κάπι άλλο, καθόταν δίπλα μου διαβάζοντας κι εκείνη. Η γιαγιά μου είχε τελειώσει τη δευτέρα δημοτικού και πάντα διάβαζε συλλαβιστά. Όπως και να έχει, ο άνθρωπος που εγώ είχα δίπλα μου την ώρα που διάβαζα ήταν ένας άνθρωπος που δεν μου επέβαλλε ποτέ να διαβάσω ακόμα και όταν βαριόμουν. Τις περισσότερες φορές άκουγα το ψιθυριστό συλλάβισμά της, που ξεχείλιζε τόσο αγάπη και σοφία και έτσι ήσυχα και αβίαστα μου έδειχνε τι πρέπει να κάνω. Πόσα βιβλία παιδοψυχολογίας είχε διαβάσει αυτή η γιαγιά και πολλές άλλες γιαγιούλες ώστε να μπορούν τόσο απλόχερα, χωρίς βαρύγδουπες αναλύσεις να προσφέρουν μέσα από το παράδειγμά τους αυτό που κάθε παιδί θέλει: αγάπη και αλήθεια ώστε να νιώθει ασφάλεια, αγάπη και αλήθεια ώστε να πατήσει γερά στα πόδια του ως ενήλικας;

A.I.K.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΝΔΡΑΣ WEST COAST

νν Κυριακή 13 Μαρτίου στην περιοχή της Κιάφας, της Δημοτικής Ενόποτας Μάνδρας, πραγματοποιήθηκε διασυλλογικός αγώνας ποδηλασίας βουνού, όπου είναι ενταγμένος στο καλεντάρι της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ποδηλασίας, στην διοργάνωση του οποίου σημαντικός αρωγός ήταν και ο Δήμος Μάνδρας - Ειδυλλίας.

Ο αγώνας ήταν μέρος της σειράς αγώνων Mountain bike-XCO ΑΤΤΙΚΟ ΚΥΠΕΛΛΟ ΟΡΕΙΝΗΣ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ και ήταν αφιερωμένος στον Παγκόσμιο Πρωταθλητή μας Περικλή Ηλία όπου κατάγεται από την πόλη μας. Με σύμμαχο τον καλό καιρό και με 260 αθλητές να περνούν την γραμμή της εκκίνησης ήταν αρκετά για να γεμίσει το βουνό με ποδήλατα και πολλά καμόγελα.

Με την νεοσύστατη τοπική ομάδα West Coast Cycling Team όπου ήταν υπεύθυνη για την χάραξη και σηματοδότηση της διαδρομής, τον ΚΡΟΝΟΣ ΝΙΚΑΙΑΣ & ΠΕΣΑ ΑΣΤΕΡΑΣ και την πολύτιμη βοήθεια από τον Δήμο Μάνδρας - Ειδυλλίας η διοργάνωση στέφθηκε με επιτυχία.

Ο Ποδηλατικός Σύλλογος Μάνδρας πρόσφερε τημπτικά πλακέτα στην Δήμαρχο Μάνδρας Ειδυλλίας κ. Γιάννα Κριεκούκη.

Στο τέλος της εκδήλωσης η Δήμαρχος Μάνδρας - Ειδυλλίας κ. Γιάννα Κριεκούκη συνεχάρη τους συμμετέχοντες και τόνισε ότι θα είναι κοντά στις προσπάθειες του Συλλόγου που στηρίζει ένα τόσο ωραίο άθλημα.

BIKE & SPORTS

SHIMANO SERVICE CENTER

Ποδηλατικός Σύλλογος
Μάνδρας
WEST COAST
ΔΗΜΟΣ ΜΑΝΔΡΑΣ - ΕΙΔΥΛΛΙΑΣ

13/03
2016
10:00

στην περιοχή "Άγιος Γεώργιος Κιάφας"
Μάνδρα Αττικής
ST. GEORGE KIAPAS RACE

photoStathi SIS SIX2 pureCycling gYm triantafyllou

Καναλάκης 3 - Μάργαρο Αττική, Τ.Ε. 19860, τηλ. 6986 526 030
e-mail: westcoast2014@gmail.com, Facebook: West Coast Cycling Team

nassos
triantafyllou
PHOTOGRAPHY

ΑΠΟΨΕ...

του Θεωνά Χαρατσή

ΑΠΟΨΕ...

Απόψε δεν βρέχει
ο ουρανός δεν φυσά
σαν κάτι να έχει
κι όλη νύχτα σιωπά.

Η θάλασσα λάδι
φουρτούνα καμιά
ετούτο το βράδι
ανοίγ' ν καρδιά.

Ο φάρος χρυσίζει
σκορπώντας ριπές
με φως πλημμυρίζει
τις γύρω ακτές.

Κι ο γλάρος ρεμπέτης
σωστός μαχμουρλής
πετά σα δραπέτης
ως την άκρη της γης.

Πανσέληνος πάλι
χορός αστεριών
που μοιάζουν με πάλη
Τιτάνων-Θεών.

Απόψε δεν βρέχει
ο ουρανός δεν φυσά
σαν κάτι να έχει
κι όλη νύχτα σιωπά.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΗΣ:

Μια πνευματική προσωπικότητα του Ασπρόπυργου

Δημήτρης Καλλιέρης γεννήθηκε στον Ασπρόπυργο, όπου και έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του και όπου άφησε την τελευταία του πνοή σε δημοτική εκδήλωση για το γιορτασμό της Αποκριάς. Αγάπησε τόσο τον τόπο του, τους ανθρώπους του, τον τρόπο ζωής τους, τα έθιμα τους, που κατόρθωσε να τα καταγράψει με ακρίβεια και κυρίως να τα αναδείξει, φωτίζοντάς τα με το μοναδικό φως της προσωπικής του συγκίνησης.

Επιπλέον, με το ζήλο του, την επιμονή του και τη μεθοδικότητά του ενέπνευσε πολλούς νεότερους να ασχοληθούν με την τοπική παράδοση.

Ο Καλλιέρης υπήρξε πάρα πολύ γενναιόδωρος με τους γύρω του, αφού επέλεξε να αφιερώσει το βίο του, διασώζοντας και μεταδίδοντας τις λαογραφικές γνώσεις του και πάντα με αγάπη και καλή προαίρεση, τις συνήθειες και τις συμπεριφορές των κατοίκων του τόπου του. Μέσα από το σύλλογο Λαογραφική Εταιρεία Ασπρόπυργου, μέσα από αυτοτελείς έντυπες εκδόσεις για τον Ασπρόπυργο, μέσα από την αρθρογραφία του στο λαογραφικό και πολιτιστικό περιοδικό Λαμππόνα, μέσα από τη συμμετοχή του στον πρόσφατο θεσμό των Θριασίων κ.ά. αγωνίστηκε και πέτυχε

να συμβάλει σημαντικά στην πνευματική εξέλιξη των συμπολιτών του, να τους ευαισθητοποιήσει αναφορικά με την ανάγκη διάσωσης της τοπικής παράδοσης, ως στοιχείου της ταυτότητάς τους.

Στις 15 Σεπτεμβρίου του 2013 και ενώ εκείνος δεν βρισκόταν πια στη ζωή, κλήθηκα να παρουσιάσω στο Πνευματικό Κέντρο Ασπρόπυργου, το τελευταίο βιβλίο του με τίτλο «Ασπρόπυργος, ένα μουσικό σταυροδρόμι». Εδώ θα περιλάβω μεγάλο μέρος της συγκεκριμένης παρουσίασης, που ουσιαστικά συνιστά ένα φιλολογικό μνημόσυνο για τη γενικότερη πολιτιστική προσφορά του.

Στο βιβλίο αυτό καταγράφεται κυρίως η σχέση των κατοίκων του Ασπρόπυργου με τη μουσική, τα τραγούδια και το χορό από το 19ο αιώνα έως τις μέρες μας. Για το χρονικό αυτό διάστημα ο συγγραφέας έχει συλλέξει στοιχεία είτε βασισμένος κυρίως σε δικές του μνήμες από το 1939 και μετά είτε σε αποδεδειγμένα αξιόπιστες μαρτυρίες μεγαλύτερων του συμπατριωτών μας για τα προηγούμενα χρόνια. Σπάνιος του έργου του, όπως ο ίδιος τον προσδιορίζει, είναι να καλύψει το κενό σε αυτόν τον τομέα της πολιτιστικής ιστορίας του Ασπρόπυργου, να διασώσει τα σχετικά στοιχεία που συνέλεξε, εφόσον διαπίστωσε την παντελή έλλειψη σχετικών πηγών, με εξαίρεση ασφαλώς τα πλέον πρόσφατα χρόνια, για τα οποία οι πολιτιστικές εκδηλώσεις καταγράφονταν στο περιοδικό Λαμππόνα.

Στο βιβλίο ως βασικό πλαίσιο εκδήλωσης και ανάδειξης της σχέσης των κατοίκων του Ασπρόπυργου με τη μουσική, αναφέρεται διαχρονικά το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής. Επίσης η σχέση αυτή συμπληρώνεται με τα γαμήλια γλέντια των παλαιότερων χρόνων και παράλληλα με τις εκδηλώσεις των πολιτιστικών συλλόγων που δραστηριοποιήθηκαν στον Ασπρόπυργο, όπως η Μαντολινάτα, ο μορφωτικός σύλλογος «Η Αθηνά», η Λαογραφική Εταιρεία Ασπρόπυργου κ.α.

Από την πρώτη περίοδο που παρουσιάζεται στο βιβλίο, θα ήθελα να σταθώ σε μια μόνο εικόνα, που τη θεωρώ εξόχως σπουδαία. Αναπαριστά μια εκδήλωση χαρακτηριστική των παραδοσιακών, πρωτόγονων κοινωνιών. Μια ομάδα γυναικών χορεύει, χωρίς τη συνοδεία μουσικών οργάνων. Τα βήματα του χορού βασίζονται στο ρυθμό πάνω στον οποίο τραγουδά αρχικά το πρώτο στον κύκλο του χορού πρόσωπο, το οποίο ασφαλώς εναλλάσσεται. Οι στίχοι του τραγουδιού είναι αυτοσχέδιοι και εκφράζουν

ΣΧΟΛΙΑ: Το ποίημα «ΑΠΟΨΕ...» είναι γραμμένο με μία νότα αισιοδοξίας που το διατρέχει απ' άκρη σ' άκρη. Ο ποιητής εμπνεύστηκε το ποίημα σε ώρα νυχτερινή από την οποία πήρε και τον τίτλο του το ποίημα. Το σκοτάδι της νύχτας αν και κακός οιωνός εντούτοις δεν εμποδίζει τον ποιητή να μας κεντρίσει την προσοχή σε ορισμένα αισιόδοξα στοιχεία της. Το κλειδί της ερμηνείας του ποιήματος βρίσκεται ακριβώς στο σημείο της αντίθεσης νύχτα-αισιοδοξία παραπέμποντάς μας να σκεφτούμε πως η πνωσική κατάσταση είναι που ορίζει τον χωρικό περίγυρό μας και όχι το αντίστροφο.

τον εσωτερικό κόσμο, τα συναισθήματα, τις εντυπώσεις και τις επιθυμίες της δημιουργού τους. Στη συνέχεια επαναλαμβάνονται ομαδικά από όσους ακολουθούν στον κύκλο του χορού. Με αυτόν τον τρόπο οι άνθρωποι εκφράζονταν, επικοινωνούσαν με την κοινότητα, εξελίσσονταν και ανακάλυπταν τόσο τον εαυτό τους όσο και τον κοινωνικό τους περίγυρο.

Η κατοπινή πορεία στις μουσικές επιλογές και προτιμήσεις των κατοίκων του Ασπροπύργου εμφανίζεται κοινή με αυτήν στην υπόλοιπη χώρα, καθώς η συναναστροφή με την πρωτεύουσα είναι δεδομένη. Το Σμυρναίκο και το Πολίτικο τραγούδι –η διάκριση γίνεται στο ίδιο το βιβλίο-, γοντεύει και συγκινεί και τον πληθυσμό της περιοχής μας, είτε το απολαμβάνει στα μαγαζά που φέρνουν ορχήστρες τις μέρες του πανηγυριού είτε στα γλέντια που γίνονται για τους γάμους. Το μικρασιατικό τραγούδι το διαδέχεται το λαϊκό. Οι ορχήστρες στο πανηγύρι και στους γάμους αποτελούνται από τα διασημότερα ονόματα της εποχής τους.

Η ευαισθησία του συγγραφέα είναι τέτοια, που αναφέρεται ακόμη και στις μουσικές που ακούγονται στον Ασπρόπυργο από τα γραμμόφωνα και τα ραδιόφωνα. Μα και η σχολαστικόπιτα του στην προσέγγιση του θέματος είναι αξιοσημείωτη. Δίνει στοιχεία για το ρυθμό των τραγουδιών, τους στίχους, βιογραφικά των προσώπων (οργανοπαικτών και τραγουδιστών), κάνοντας ειδική μνεία στους ντόπιους καλλιέργεις κάθε εποχής αλλά ακόμη και στους ιδιοκτήτες των μαγαζών που έφερναν τις ορχήστρες για το πανηγύρι.

Επίσης η αφήγηση στέκεται ιδιαίτερα στις συναυλίες της Λαογραφικής Εταιρείας, πολιτιστικού συλλόγου στον οποίο ο Δημήτρης Καλλιέρης προϊδρεύεται από την ίδρυσή του. Η καταγραφή είναι λιτή και απόλυτα ακριβής, χωρίς ίχνος υπερβολής, γεγονός που μαρτυρεί και το ήθος του συγγραφέα.

Ενδεικτικά, για τη συναυλία του Μαρκόπουλου, όπου παρουσιάστηκε μελοποιημένο το έργο του Σολωμού «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι», ο Δ. Καλλιέρης αναφερόμενος στο α' σχεδίασμα, επικειρεί στο βιβλίο του με μεγάλη ευστοχία μια μεστή προσέγγιση του ποιήματος, την οποία συσχετίζει με τη μελοποίησή του. Έχοντας πλήρη επίγνωση ότι κάθε μελοποίηση, εικονογράφηση, κινηματογραφική απόδοση κ.λπ. κάποιου πρωτότυπου λογοτεχνικού κειμένου συνιστά ουσιαστικά μια προσωπική ανάγνωση από τον καλλιέργειν-δημιουργό, ο συγγραφέας ερμηνεύει όχι μόνο τους στίχους του Σολωμού αλλά και την ανάγνωσή τους από το Μαρκόπουλο.

Εκτός από τις συναυλίες, η ταυτότητα της Λαογραφικής επί των ημερών του Δημήτρη Καλλιέρη όπως αποτυπώνεται στο βιβλίο, συμπληρώνεται με την αναβίωση εθίμων και με τις εκδρομές στο εδωτερικό, όπου οι κάτοικοι είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν το μουσικό πολιτισμό γειτονικών και όχι μόνο λαών, να ανταλλάξουν μέσω της τέχνης τις πολιτιστικές τους ιδιαιτερότητες.

Στη συνέχεια ο συγγραφέας αναφέρεται σε χορευτικές εκδηλώσεις του Δήμου την περίοδο της Αποκριάς από το Λύκειο των Ελληνίδων και σε συναυλίες που διοργανώθηκαν από το δήμο. Η συναυλία του Χατζδάκη, για παράδειγμα, με βάση την οπτική του συγγραφέα, είναι η άλλη διάσταση της μουσικής που παρουσιάστηκε στον Ασπρόπυργο. Δίνοντας την ευκαιρία σε όλους τους κατοίκους του να απολαύσουν ζωντανά το θρύλο του μουσικού στερεώματος, συμπλήρωσε, διεύρυνε τους μουσικούς ορίζοντές τους.

Έπειτα ο συγγραφέας επεκτείνεται στις σύγχρονες μουσικές εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στο δήμο

είτε από καταξιωμένους καλλιτέχνες είτε από τα τμήματα του Πνευματικού Κέντρου. Κι ενώ περιορίζεται στην απλή καταγραφή τους, επιτυγχάνει πλήρως το στόχο του: να εντάξει όλες αυτές τις εκδηλώσεις σ' ένα ενιαίο πλαίσιο, να τις φωτίσει ως συνέχεια της πολιτισμικής έκφρασης αυτού του τόπου. Σ' όλους τους δήμους πραγματοποιούνται εκδηλώσεις. Αυτές ωστόσο του Δήμου Ασπροπύργου αποδίδονται ως φυσική συνέχεια των παραδοσιακών εκδηλώσεων του τόπου αναφορικά με το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής και με τις Κυριακές της Αποκριάς.

Θα ίθελα να κάνω μια σύντομη μνεία στην αναφορά του συγγραφέα στο θεσμό των «Θριάσιων». Ο Καλλιέρης είναι ο άνθρωπος που στοχάζεται, που φιλοσοφεί γύρω από την τέχνη, που έχει οράματα, αγωνίζεται να τα πραγματοποιήσει και τελικά το κατορθώνει. Γι' αυτόν τα Θριάσια είναι η ευκαιρία που δίνεται στον τόπο μας όχι μόνο να παρακολουθήσει τα καλλιτεχνικά δρώμενα αλλά και να συμμετέχει σε αυτά σε πανελλαδικό και διεθνές επίπεδο. Είναι μια δυνατότητα των κατοίκων αυτού του τόπου να μυθούν στις διάφορες μορφές τέχνης, να δημιουργήσουν πνευματικά και να εκφραστούν καλλιτεχνικά. Είναι το ερέθισμα για την πολιτιστική τους αναβάθμιση. Και ο Δημήτρης Καλλιέρης είναι ο εμπνευστής για τις νεότερες γενιές της αγάπης για την καλλιτεχνία, για την πνευματική ποιότητα, που έχει γερές βάσεις, γιατί εδράζεται στην παράδοση, στην πολιτιστική κληρονομιά.

Η ενασχόληση του Δημήτρη Καλλιέρη με τον τόπο του δεν ήταν απλώς ένα κόμπι, μια δραστηρότητα για ν' απασχολείται στον ελεύθερο χρόνο του, ήταν κάπι πολύ περισσότερο, τρόπος ζωής και τρόπος σκέψης. Επιχειρώντας να προσδιορίσω ευρύτερα την έννοια του τόπου στην αντίληψή του, θα καταφύγω σε δύο σημεία του αυτοβιογραφικού κεφαλαίου «Κορφολογώντας τις αναμνήσεις μου», όπου αυτή αποτυπώνεται θαυμάσια. Όταν τραγουδά ευρισκόμενος στη Γαλλία την παραμονή της Πρωτοχρονιάς τα παραδοσιακά μας κάλαντα «Άρχης κι αρχής του Γεναριού, Γενάρης ξημερώνει...», ο τόπος μέσα από τους στίχους ταξιδεύει και βρίσκει τον μόνο και ταλαιπωρημένο Ασπροπυργιώτη, για να τον παρηγορήσει, να τονώσει το θητικό του, να του μεταφέρει την οικογενειακή θαλπωρή των γιορτινών ημερών.

Παράλληλα, όταν ακούει στο Γαλλικό ραδιόφωνο του '70 τη Νάνα Μούσχουρην να τραγουδά ζωντανά στο εορταστικό πρόγραμμα από το μουσείο ραδιοφωνίας, μέλημά του είναι να επισκεφτεί αυτό το χώρο, αυτήν την τοποθεσία που πραγματοποιήθηκε στη συναυλία. Την εντοπίζει και την περιγράφει. Είχε την ανάγκη να δει από κοντά αυτό το μέρος, προκειμένου να σκηνατίσει μια ολοκληρωμένη εικόνα της εκδήλωσης που μεταδόθηκε από εκεί. Αντιμετωπίζει δηλαδή τον τόπο σαν πρόσωπο ζωντανό, επιδιώκει να τον γνωρίσει από κοντά, εφόσον κάποιο βίωμά του συνδέεται με αυτόν.

Αποτιμώντας την προσφορά του Δημήτρη Καλλιέρη, θα τόνιζα ότι δεν εξαντλείται στα στοιχεία που μας έδωσε για τον τόπο μας και την ιστορία του. Στο βαθμό που αποτυπώνει την πολιτισμική κουλτούρα του Ασπροπύργου, μας ωθεί να αναγνωρίσουμε τις επιδράσεις του χθες στο σήμερα, στις στάσεις και τις συμπεριφορές μας κι έτσι να κατανοήσουμε βαθύτερα τον εαυτό μας και τους γύρω μας. Με την έρευνά του στην τοπική μας παράδοση συμβάλλει τελικά στη μεταξύ μας επικοινωνία, στην αυτογνωσία μας σαν άτομα και σαν κοινωνία.

ΕΛΕΝΗ Α. ΗΛΙΑ

